

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO KAZNENO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U Z A G R E B U
Zagreb, Selska cesta 2

Broj: KO-DO- 1371/2026
Zagreb, 25. kolovoza 2026.
IŽ/KV

MJERE OPREZA!

OPĆINSKOM KAZNENOM SUDU U ZAGREBU

Na temelju članka 38. stavka 2. točke 6. i članka 341. stavka 2. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 – odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 130/20, 80/22, 36/24, 72/25, 13/26), podižem

O P T U Ž N I C U

protiv:

okrivljenog JOSIPA HORVATA, zvanog „Naga“, OIB: 73857015981, sina Ljubomira i Nade rođene Ignac, rođenog 18. srpnja 1994. u Čakovcu, s prebivalištem u Čakovcu, Nedelišće, Parag 217, državljanina Republike Hrvatske, bez zanimanja, pismenog, sa završenom osnovnom školom, uzdržava se neprijavljenim radom, bez imovine, srednjeg imovinskog stanja, razvedenog, oca jednog djeteta od 9 godina, vojsku nije služio, bez čina, neodlikovanog, kazneno osuđivanog, prekršajno nekažnjavanog, ne vodi se kazneni postupak, rješenjem Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj: Kv II - 238/2026, od 4. veljače 2026. određene su mu mjere opreza zabrane približavanja žrtvi Fatimi Hajdini, zabrane uspostavljanja ili održavanja izravne ili neizravne veze sa žrtvom Fatimom Hajdini i zabrane uhođenja ili uznemiravanja žrtve Fatime Hajdini koje su produljene rješenjem Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj: Kir-1040/2026 od 15. svibnja 2026. i rješenjem Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj: Kir-2199/2026 od 16. srpnja 2026., nalazi se na slobodi,

da je:

- 30. siječnja 2026., oko 20:15, u Zagrebu, I. Resnik 120, došao do zatvorenih balkonskih vrata kuće u kojoj se nalazila njegova bivša partnerica u intimnoj vezi Fatima Hajdini te, kada ju je vidio kroz staklo vrata, u nakani da ju ustraši, držeći u ruci pištolj, više puta rekao: „Otvori vrata, ubit ću te!“, nakon čega se, vidjevši da je pozvala policiju, udaljio, a njegove riječi i cjelokupno ponašanje su kod Fatime Hajdini izazvale osjećaj straha za njezin život i sigurnost,
- d a k l e, drugome ozbiljno prijetio da će ga usmrtiti, a djelo je počinjeno prema bliskoj osobi,

- pa da je time počinio kazneno djelo protiv osobne slobode - prijetnju - opisano u članku 139. stavku 2. i 3., a kažnjivo po članku 139. stavku 3. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23, 36/24, 136/25).

Na temelju članka 342. stavka 3. Zakona o kaznenom postupku predlažem da sud okrivljenika osudi na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci.

Na temelju članka 342. stavka 3. Zakona o kaznenom postupku predlažem da sud okrivljeniku, na temelju članka 73. Kaznenog zakona, izrekne sigurnosnu mjeru zabrane približavanja, uznemiravanja ili uhođenja žrtve Fatime Hajdini.

Predlažem da sud, na temelju članka 98. stavka 5. Zakona o kaznenom postupku, okrivljeniku odredi mjere opreza iz članka 98. stavka 2. točke 4., 5. i 9. Zakona o kaznenom postupku, odnosno mjere opreza zabrane približavanja žrtvi Fatimi Hajdini, zabrane uspostavljanja ili održavanja veze sa žrtvom Fatimom Hajdini i zabrane uhođenja i uznemiravanja žrtve Fatime Hajdini.

Dokazi na kojima se temelji optužnica:

1. Izvješće o pruženoj intervenciji povodom dojave o nasilju u obitelji s izvješćem o utvrđenom činjeničnom stanju, od 30. siječnja 2026., osim u dijelu koje se odnosi na obavijesni razgovor s građankom (list 8-10 spisa),
2. Zapisnik o zaprimanju kaznene prijave, od 30. siječnja 2026., osim u dijelu koji se odnosi na izjavu građanina (list 11-12 spisa),
3. Zapisnik o pretrazi doma i drugih prostora, od 31. siječnja 2026. (list 23-25 spisa),
4. Zapisnik o prvom ispitivanju okrivljenika od 1. veljače 2026. s DVD snimkom ispitivanja (list 35-38 spisa),
5. Zapisnik o ispitivanju svjedokinje-žrtve Fatime Hajdini, od 4. ožujka 2026. (list 58-59 spisa),
6. Posebno izvješće IV. policijske postaje Zagreb, Policijske uprave zagrebačke, od 21. svibnja 2026. (list 65 spisa),
7. Zapisnik o ispitivanju svjedokinje-žrtve Fatime Hajdini od 20. kolovoza 2026. (list 73-77 spisa).

Razlozi

Naslovno državno odvjetništvo zaprimilo je posebno izvješće IV. policijske postaje Zagreb, Policijske uprave zagrebačke, od 31. siječnja 2026. povodom kojeg je provedeno istraživanje iz čijih rezultata proizlazi postojanje osnovane sumnje da je okrivljenik počinio kazneno djelo koje mu se ovom optužnicom stavlja na teret.

Ispitan u svojstvu okrivljenika, Josip Horvat porekao je počinjenje kaznenog djela navevši da on žrtvu uopće ne poznaje te da se inkriminiranoga dana nalazio kod kuće u mjestu Parag. Ne posjeduje automobil ni vozačku dozvolu, a osim toga je loših imovinskih prilika i nema novaca da nabavi pištolj.

Ispitana u svojstvu svjedoka, Fatima Hajdini navela je da od ljeta 2025 stanuje na adresi u Zagrebu, I. Resnik 120. sa suprugom Danijelom Kejićem i svoje petero maloljetne djece. S Josipom Horvatom bila je 2012. bila u ljubavnoj vezi, ali svega

mjesec dana koju vezu je prekinula jer je bio nasilan prema njoj. Nije ga vidjela od 2012. do zime 2024. kada je došao na njenu tadašnju adresu II. Kozari put 9/a, te ju počeo fizički napadati, zbog čega su susjedi zvali policiju. Od tada joj se nije javljao ni približavao sve do 30. siječnja 2026. kad je ponovno došao na njenu adresu I. Resnik 120 gdje se nalazila sama sa svojom djecom. Bila je u dnevnom boravku koji ima prozor okrenut prema cesti, da bi u jednom trenutku vidjela da preko balkona-terase do velikog prozora dolazi neka osoba. Kada je ta osoba pokucala na prozor, vidjela je da je riječ o Josipu Horvatu koji joj je rekao: „Dođi, otvori balkon!“, a ona mu je preko zatvorenog prozora rekla da neće, da ju ostavi na miru. On je tada iz pojasa hlača izvadio pištolj crno-sive boje i zaprijetio joj: „Ubit ću te, neću te ostaviti na miru!“ zbog čega je uzela telefon i nazvala policiju. Josip Horvat se udaljio s adrese osobnim autom marke Citroen, registracijskih oznaka ZG, početnih brojeva 18 reg. oznaka. Mišljenja je da ju je Josip Horvat pratio i da nije slučajno došao k njoj baš u vrijeme kada suprug nije bio kod kuće.

Ponovo ispitana u svojstvu svjedoka 20. kolovoza 2026., Fatima Hajdini navela je da je 30. siječnja 2026. u večernjim satima putem telefona tražila intervenciju policije te je tada navela da je na njenu tadašnju adresu stanovanja u Zagrebu, I. Resnik 120 došao njen bivši muž Josip Horvat i da joj prijeti. Policiji je tada rekla da on ima i pištolj. Policijski službenik koji se javio rekao je da će kolege doći na adresu, što se i dogodilo, ali je Josip Horvat prije toga napustio mjesto događaja. Njen suprug u vrijeme događaja nije bio kod kuće, već je otišao par minuta ranije. Sumnja na to da ju je Josip Horvat pratio jer ne zna kako bi inače znao gdje živi jer s njim nije bila u kontaktu oko dvije-tri godine, možda i više, a on je došao baš dvije-tri minute nakon što joj je suprug automobilom otišao na posao. Misli da je Josip Horvat bio negdje u blizini te da je, kada je vidio da automobila njenog supruga nema, odnosno da je ona sama, odlučio napasti ju. Događaj se odvio tako da je ona čula lupanje na balkonska vrata koja se nalaze u prizemlju kuće u kojoj je živjela sa suprugom Danijelom Kejićem i njihovom djecom. Pojašnjava da se radi o otvorenom balkonu te je njen suprug uvijek koristio ta balkonska vrata za ulazak i izlazak iz kuće pa je mislila da to možda on kuca, da je nešto zaboravio. Međutim, kada je pogledala kroz zatvorena vrata, odnosno kroz staklo, vidjela je Josipa Horvata koji je u ruci držao crni pištolj kojim je mahao te njime lupao po prozoru vičući da otvori vrata i da će ju ubiti. Dva do tri puta je ponovio: „Otvori vrata, ubit ću te!“ dok je mahao pištoljem. Radilo se o PVC vratima koja su bila zatvorena, ali staklo nije bilo široko i mogla ga je čuti. Ta vrata vode u dnevni boravak u kojem su se, u trenutku njegovih prijetnji, s njom nalazila sva njena djeca u dobi od između 3 mjeseca do 12 godina. Bila je u velikom šoku, bojala se i nije mu ništa odgovarala, već je uzela mobitel i pozvala policiju. On je shvatio da zove policiju te je rekao da ovo još nije gotovo i zatim je otišao. Pred njenom kućom bio je parkiran crni automobil, ne može se sjetiti marke automobila niti registracijske oznake, te je Josip Horvat ušao na suvozačko mjesto, a netko drugi ga je odvezao u smjeru Ivanje Reke. Zna da nije on vozio jer se automobil počeo kretati čim je sjedio u njega. Ona se brzo nakon ovog događaja preselila s te adrese jer ju strah Josipa Horvata.

Kada joj je predloženo da je u izvješću o pruženoj intervenciji povodom dojave o nasilju u obitelji navedeno da je dojavila da ju maltretira suprug i da je prekinula vezu, navodi da njen suprug tada nije bio doma i da je to možda krivo navedeno jer je rekla da je došao njen bivši muž. Pojašnjava da s Josipom Horvatom nije bila nikada u braku, ali ga naziva bivšim mužem jer je to u njenoj kulturi uobičajeno. Isto tako pojašnjava

da ni s Danijelom Kejićem nije u braku, iako ga naziva svojim suprugom, već su u izvanbračnoj zajednici.

Navodi da je bila u vezi s Josipom Horvatom sigurno dvije-tri godine, možda je to bilo nekada između 2012. i 2018., ali se ne može toliko točno vremenski orijentirati, svašta joj se događalo u životu, puno puta je bila u zatvoru i po domovima. Njih dvoje su bili u romantičnom odnosu, viđali su se, ali nisu nikada živjeli zajedno. On ju je tijekom njihovog romantičnog odnosa psihički i fizički zlostavljao, pokušavao ju navesti na prostituciju, što je odbila, uzimao joj je novac i sl. Ne zna gdje Josip Horvat sada živi ni gdje je živio u vrijeme počinjenja ovog djela, zadnje joj je poznato da je nekada živio na Petruševcu. Istaknula je da ju je Josip Horvat napao i nekada u rujnu 2024., zna da je bilo otprilike to vrijeme jer je baš bila rodila svoje dijete koje je rođeno u kolovozu 2024. Tada ju je napao u blizini njene tadašnje adrese u Zagrebu, II. Kozari put 9A, tukao je na cesti, a susjedi su pozvali policiju. Policija je intervenirala, ali nije joj poznato da se nakon toga vodio kazneni postupak iako je u policijskoj postaji iskazivala o događaju.

Nadalje napominje da je prije otprilike dva mjeseca, ne zna točno o kojem danu se radilo, ali zna da je to bilo u popodnevnim satima u Ivanićgradskoj ulici, do nje došao neki muškarac koji ju je upitao zove li se Fatima. Kada je odgovorila potvrdno, izvadio je nož koji joj je stavio na vrat, ispod brade i rekao da ju pozdravlja Josip Horvat i da „vadi tužbu“ protiv Josipa, pod čime je, pretpostavlja, mislio da odustane od ovog postupka. Ona je na to rekla da neće vaditi tužbu, a on je rekao da će joj napraviti gore od onoga što je napravio kod njenog oca. Pojašnjava da je nedugo prije tog događaja u Ivanićgradskoj netko porazbijao sav inventar u kući njenog oca Ibuša Morave pa je ona tada shvatila da je to očito učinio ovaj čovjek. Kada joj je tako prijetio, ona je bila na telefonskoj liniji sa svojim suprugom koji je pozvao njenog brata Bajrama Moravu koji se slučajno nalazio u blizini s njenim prijateljem Rusmirom kojem ne zna prezime. Brat joj je rekao da zna da se taj muškarac zove David i da je on prijatelj Josipa Horvata. Svjedokinja navodi da tog muškarca nikada prije nije vidjela, sada se sjeća da se radilo o niskom muškarcu, Romu. Tu prijetnju je prijavila IV. policijskoj postaji Zagreb, PUZ, rekavši da joj je poznato da se on zove David, a policijski službenici su joj pokazali fotografiju gdje ga je ona prepoznala i tako saznala da se preziva Redžići. Josipa Horvata nije vidjela od događaja u siječnju 2026. niti joj se on neposredno obratio, ali i dalje ga se boji. U više navrata tijekom davanja iskaza je plakala.

Iz svega navedenog proizlazi osnovana sumnja da je okrivljenik počinio kazneno djelo na način kako mu se to optužnicom stavlja na teret.

Naime, iskazi žrtve o događaju su detaljni, životni i u bitnome istovjetni u oba navrata, pri čemu valja napomenuti da ona nema nikakvog razloga lažno teretiti okrivljenika. Osim toga, žrtva je prilikom davanja iskaza pred državnim odvjetništvom plakala, a nakon inkriminiranog događaja promijenila je mjesto stanovanja, a koja ponašanja upućuju na vjerodostojnost njezinog iskaza. Također, na istinitost njezinog iskaza ukazuje i činjenica da je protiv Davida Redžićija pred ovim državnim odvjetništvom u tijeku kazneni postupak pod brojem Kis-DO-206/2026 zbog kaznenog djela sprječavanja dokazivanja iz članka 306. stavka 1. Kaznenog zakona. Rješenjem o provođenju istrage u navedenom predmetu Davidu Redžićiju na teret se stavlja da bi postupio upravo na način kako je svjedokinja opisala u iskazu pred ovim državnim odvjetništvom, odnosno da joj je rekao da „vadi tužbu protiv Josipa Horvata“ te da joj

je prilikom tog događaja pod vrat stavio nož. Osim toga, iako se okrivljenik branio navevši da je u inkriminirano vrijeme čitav dan bio u Paragu, nijedan dokaz prikupljen tijekom postupka ne potvrđuje takve njegove navode, dok se istovremeno udaljenost između mjesta Parag i mjesta stanovanja žrtve automobilom može prijeći u razdoblju od sat do sat i pol. Dakle, čak i da se okrivljenik tog dana nalazio u Paragu, a što ničime nije potvrđeno, lako je mogao doći do Zagreba i počiniti ovo djelo. Također, njegovi navodi da ne posjeduje automobil ni vozačku dozvolu irelevantni su, a budući da žrtva u iskazu navodi da je u inkriminirano vrijeme s okrivljenikom bila druga osoba koja ga je odvezla s mjesta događaja.

U odnosu na predloženu sankciju, otegotnim treba cijeliti okrivljenikovu raniju kaznenu osuđivanost, činjenicu da je prilikom počinjenja ovog kaznenog djela koristio vatreno oružje, kao i činjenicu da je svojim postupanjem kod žrtve izazvao takav strah da je ona zbog toga odlučila promijeniti mjesto stanovanja.

U odnosu na prijedlog za izricanje sigurnosne mjere zabrane približavanja, uznemiravanja ili uhođenja žrtve, smatram da je navedena mjera potrebna jer je žrtva i dalje u strahu od okrivljenika koji je, kao što je navedeno, prema njoj pokazao iznadprosječnu razinu agresije. Stoga smatram da je potrebno osigurati nemogućnost približavanja okrivljenika žrtvi.

U odnosu na prijedlog za određivanje mjera opreza, iz svega navedenog proizlazi da postoji osnovana sumnja da je okrivljenik počinio ovo kazneno djelo, a osim toga postoji i osnova za određivanje istražnog zatvora iz članka 123. stavka 1. točke 3. Zakona o kaznenom postupku, odnosno opasnost da će okrivljenik ponoviti kazneno djelo, a zbog razloga navedenih u prethodnim odlomcima. Zbog toga je, prije pravomoćnog okončanja kaznenog postupka, potrebno da okrivljeniku budu određene predložene mjere opreza.

Dakle, kako iz svega navedenog proizlazi da je okrivljenik svojim ponašanjem ostvario sva subjektivna i objektivna obilježja kaznenog djela koja mu se stavlja na teret, podizanje ove optužnice ukazuje se opravdanim i na zakonu osnovanim.

ZAMJENICA OPĆINSKE DRŽAVNE ODVJETNICE
Silvia Lončar

Broj zapisa: **17c20-f7000**

Kontrolni broj: **01f5e-555ad-a1f56**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinsko kazneno državno odvjetništvo u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.